

Sbírka zákonů a nařízen státu československého



Částka XXXIX.

Vydána dne 3. dubna 1920.

Obsah: (Čís. 179.—185.) 179. Zákon o úpravě služebního poměru profesorů, učitelů a ostatních zaměstnanců státní konservatoře hudby v Praze. — 180. Zákon, jímž se doplňuje zákon ze dne 11. června 1919, č. 332 Sb. z. a n., o zabírání budov neb jejich částí pro účely veřejné. — 181. Nařízení, jímž se upravují služební příjmy a výslužné učitelstvu na státních školách obecných (hudbových) a občanských na Slovensku. — 182. Nařízení, jímž se vydávají další prováděcí předpisy k zákonu ze dne 10. dubna 1919, čís. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků. — 183. Zákon, kterým se zřizuje státní hudební a dramatická konservatoř v Brně. — 184. Zákon, jímž mění se puncovní zákon ze dne 26. května 1866, čís. 75 ř. z. — 185. Zákon, jímž se zřizuje inženýrská komora pro Československou republiku.

Čís. 179.

Zákon ze dne 19. března 1920

o úpravě služebního poměru profesorů, učitelů a ostatních zaměstnanců státní konservatoře hudby v Praze.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Konservatoř hudby v Praze, která jest podle zákona ze dne 4. prosince 1919, č. 648 Sb. z. a n., ústavem státním s českou řečí vyučovací, je odbornou školou skládající se ze školy mistrovské a školy střední.

§ 2.

Na ústavě působí tyto kategorie učitelů bez rozdílu pohlaví:

- a) profesori mistrovské školy;
- b) profesori a skuteční učitelé střední školy jakožto učitelé definitivní;
- c) doplňující učitelé střední školy;
- d) smluvní učitelé škol mistrovské nebo střední;
- e) učitelé vedlejší a lektori.

Učitelé a učitelky pod a) uvedené tvoří profesorský sbor mistrovské školy, skupina učitelův a učitelek uvedená pod b) učitelský sbor školy střední. Učitelé smluvní jsou jen tehdy členy příslušného sboru, mají-li ad personam titul profesora.

§ 3.

Učitelům smluvním ustanoveným na mistrovské škole nebo pro hlavní předměty na škole střední může ministr školství a národní osvěty udělit ad personam titul profesorský.

§ 4.

a) Profesori mistrovské školy jsou jmenováni v VI. hodnostní třídě. O platech jejich platí obdobně ustanovení §§ 1—5, 9 a 11 zákona ze

dne 13. února 1919, č. 78 Sb. z. a n. Profesori tuto jsou povinni vyučovati týdně 8 hodin. Služební poměr upraví ministerstvo školství a národní osvěty podle služební pragmatiky z 28. července 1917, č. 319 ř. z.

b) O právním postavení definitivních učitelů střední školy konservatoře platí ustanovení služební pragmatiky z 28. července 1917, čís. 319 ř. z., pokud se týkají profesorů průmyslových a odborných škol. Co do platu dělí se na dvě kategorie.

Do první kategorie počínající platem IX. hodnostní třídy náleží učitelé hlavních předmětů, kteří vyučují ve všech ročnicích hlavním předmětům a mají titul profesorský.

Do druhé kategorie počínající platem X. hodnostní třídy náleží skuteční učitelé, t. j. ti, kteří vyučují hlavním předmětům pouze v nižších ročnicích a ti, kteří vyučují předmětům přiřazeným.

Učitelé obou těchto kategorií jsou povinni týdně vyučovati ve stejném počtu hodin, jaký je předepsán pro jiné odborné školy. Plat a postup těchto kategorií řídí se podle ustanovení zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., jímž upravují se poměry státních zaměstnanců do skupin A. a B. zařazených. Vřazení do té nebo z těchto dvou skupin řídí se podle pedagogické a umělecké zdatnosti těchto učitelských sil.

c) Doplňující učitelé jsou čekatelé na systematická místa a řadí se do dvou kategorií za obdobných podmínek, jaké platí pro obě kategorie učitelů v odst. b) uvedených. Požívají adjuta v první kategorii podle X. hodnostní třídy, v druhé kategorii podle XI. hodnostní třídy s příslušným postupem do vyšších platebních stupňů těchto tříd. V prvním roku nemají nároku na místní přídavek.

Suplující učitelé první kategorie vyučují hlavním předmětům ve všech ročnicích, doplňující učitelé druhé kategorie hlavním předmětům v nižších ročnicích a přiřazeným předmětům.

Suplující učitelé obou kategorií jsou povinni týdně ve stejném počtu hodin vyučovat jako učitelé uvedení v odst. b).

d) Učitelům smluvním, učitelům vedlejším, ustanoveným pro přiřazené předměty vyučovací a lektorům vyučujícím nepovinným předmětům, upravují se platy a požitky smlouvou.

§ 5.

Definitivní a doplňující učitelé střední školy mají nárok na odměnu 300 K, pokud se týče 240 K ročně podle příslušných ustanovení pro školy střední za každou vyučovací hodinu týdenní, převyšující maximum jejich povinného řídku učebního.

§ 6.

Administrativní úředníci konservatoře jsou úředníci konceptní, účetní a kancelářští a mají stejné požitky a stejný postup jako státní úředníci v té skupině úředníků, do níž náležejí podle § 52 zákona z 25. ledna 1914, č. 15 ř. z.

§ 7.

Pro platy, požitky, postup a právní postavení podúředníků a sluhů na konservatoři platí stejné předpisy jako pro jiné státní podúředníky a sluhy.

§ 8.

V čele konservatoře stojí rektor, jenž se volí z profesorů mistrovské školy; způsob jeho volby a období jeho činnosti upraví se organizačním statutem.

§ 9.

Pro postup profesorů mistrovské školy rozhodující jest služební doba uplynulá od jmenování profesorem mistrovské školy podle období zákona ze dne 13. února 1919, č. 78 Sb. z. a n., o platech profesorů vysokých škol. Profesorům těmto nezapočítají se léta na konservatoři před jejím sestátněním ztrávená do postupu.

Výjimku může ministr školství a národní osvěty učiniti za souhlasu ministra financí na návrh profesorského sboru mistrovské školy tím způsobem, že profesorův povolání na mistrovskou školu konservatoře bude doba uměleckého působení mimo školu tuto ztrávená zcela nebo z části započítána do jeho výslužby, podle okolností i do let potřebných k dosažení vyššího platového stupně.

§ 10.

Profesorům a učitelům střední školy konservatoře započtou se dvě třetiny služebních let na konservatoři pražské před jejím sestátněním ztrávených do postupu a zařadí se při převzetí do státní služby do požitků příslušné hodnostní třídy a platového stupně podle období předpisů o přeřazení profesorů a učitelů státních škol středních a průmyslových.

§ 11.

Pensijní nároky všech profesorů, učitelů, úředníků, podúředníků a sluhů a jejich vdov a dětí upravují se předpisy o odpočívání a započítávání požitků platnými pro všechny státní zaměstnance příslušné kategorie a započítají se jim do výslužby všechna léta, která již ztrávili ve službách pražské konservatoře, pokud ji vydržovala „Jednota pro povznesení hudby v Čechách“ a po jejím rozchodu spravovala komise pro sestátnění konservatoře až do jejího sestátnění.

§ 12.

Zaměstnancům působivším na konservatoři v době před jejím sestátněním, jimž přísluší pense podle pensijního řádu platného za doby, kdy konservatoř spravována byla „Jednotou pro povznesení hudby v Čechách“, bude stát pensie nadále vypláceti, a upraví ji ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí.

§ 13.

Stát přejímá do svého vlastnictví pensijní fond, nadace a všech inventář konservatoře, které mu Jednota vydala. Nadace a inventář budtež upořebeny pro účely konservatoře.

§ 14.

Provéstí zákon tento ukládá se ministru školství a národní osvěty ve srozumění s ministrem financí.

§ 15.

Ministr školství a národní osvěty se zmocňuje vydati organizační statut ústavu, v němž zejména výtčen bude účel státní konservatoře a stanoveny budou práva a povinnosti profesorů a ostatních zaměstnanců jejich.

§ 16.

Zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1920.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Habrman v. r.

Čís. 180.

Zákon ze dne 19. března 1920,

jmž se doplňuje zákon ze dne 11. června 1919, č. 332 Sb. z. a n., o zabírání budov neb jejich částí pro účely veřejné.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ku provádění řízení a k rozhodování ve věcech zabírání budov neb jejich částí pro účely